

06
10 к.об.1

~~35 715~~ Конв.мб

Вячеслав Липинський

ІСТОРИЧНІ СТУДІЇ ТА МОНОГРАФІЇ
том третій.

УКРАЇНА НА ПЕРЕЛОМІ

1657—1659.

ЗАМІТКИ ДО ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО
БУДІВНИЦТВА В XVII-ІМ СТОЛІТТЮ.

13.708
Львів. Бібліотека
АН. УРСР

Відень 1920 р.

Магнус

Зміст частини першої.

	Сторінки
Присвята	1—4
Передне слово	5—7
Розділ I: Два документи	11—17
Розділ II: Політика козацького автономізму від початку повстання 1848 р. до Переяславської Умови	18—26
Розділ III: Кінець автономізму. — Унезалежнення України. — Переяславська Умова і Переяславська Легенда. — Перші реальні наслідки Умови	27—39
Розділ IV: Віленський мир між Москвою і Польщею. — Великий Сойм в Чигрині в Жовтні 1656 р. — Зворот зпід царської протекції. — Унезалежнення козацької Держави та її участь в міжнародній європейській політиці	40—57
Розділ V: Внутрішня політика Богдана Хмельницького в добі автономізму. — „Військо Запорозьке“. — Міщанство. — Духовенство. — Селянство. — Непокозачена шляхта	58—87
Розділ VI: Основні зміни у внутрішній структурі Війська Запорозького під впливом революції. — Європеїзація козаччини, як головна причина перемоги українського державного сепаратизму і як підстава українського державного будівництва. — Взаємовідносини між козацькою державністю і українською непокозаченою шляхтою. — Форма правління в Українській Державі за Гетьмана Богдана Хмельницького. — Переміна внутрішньої політики гетьманської під впливом державного унезалежнення України по Переяславській Умові. — Не в боротьбі Москви з Польщею на українській території, а в сполученю східних і західних цивілізаційних впливів у незалежній Українській Державі формується Українська Нація. — Видатніші представники нової української аристократії	88—185
Розділ VII: Нова українська аристократія, об'єднавшись коло особи „Єдиновладного“ Гетьмана, намагається об'єднати всі українські землі в одній Державі Війська Запорозького. — 1-о Втручання Москви в українську державну політику не помагає, а стає на перешкоді такому об'єднанню. — 2-о Без визволення з під влади польської Річчосполитої всіх північно-західних українських земель не може бути емансипації України з під руйнуючих впливів Москви. — На ціх двох ствердженнях досвідом тезах спірається внутрішня і зовнішня політика Богдана Хмельницького в останній добі його гетьманування. — Становище шляхти в північно-західних	

українських землях. — Переміна у взаємовідносинах між нею і Гетьманом та Військом Запорозьким під впливом монархічних тенденцій Богдана Хмельницького і європеїзації південної козацької України. — Голова шляхти волинської Степан ки. Четвертинський і його листування з „Ясновельможним Великим Гетьманом“. — Військо Запорозьке прилучає до козацької України некозацькі „руські землі“ Річпосполитої: Русь Червону, Поділля, Волинь, Полісся і південну Білорусь. — Юрій Немирч та инша шляхта цих „руських земель“, що державну владу українського Гетьмана і Війська Запорозького приймає . . . . . 186—219

Розділ VIII: Пинський повіт і його злука з Українською Державою.
 — Присяга шляхти пинського повіту на вірність Гетьману і Війську Запорозьському. — Забезпеченя, видане шляхті пинській Гетьманом Богданом Хмельницьким. — Завершеня будови козацької державности. — Перші вістуні грядучої руїни. — Смерть Великого Гетьмана Богдана Хмельницького . . . . . 220—254

Примітки . . . . . 255—298

Важніші друкарські помилки 301

Показчик імен буде поміщений в кінці другої частини.

◆◆◆